

til Ændringer, som han syntes var bedre end de gældende Love. Det er der ikke noget at sige til, men saa maa Ministeren ogsaa finde sig i, at vi fra vor Side gaar imod, hvad vi skønner, vi ikke kan gaa med til. Den ærede Ordfører sagde dernæst, at jeg havde udtalt, at vi fra Fællesrepræsentationens Side ikke havde noget imod, at Arbejdere var med til Bedømmelsen af Svendepøven, som vi kalder det, men at vi ikke havde gjort noget for, at de lokale Foreninger valgte Arbejdere dertil. Vi har ikke direkte opfordret dem til at gøre det, men der er sendt Meddelelse ud til hver eneste Forening, og Forholdet ligger saaledes, at der kan komme Arbejdere med ved Bedømmelsen, og i mangfoldige Tilfælde har de ogsaa været med, og det har aldrig været til Gene for nogen Part; det er altid gaaet godt.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen udtalte, at Fornuften var paa Vandring. Jeg blev lidt pikeret over det, for det var, ligesom om det kun var Regeringspartierne, der var fornuftige, og det var dem, der var paa Vandring. Jeg regner, at Fornuften var paa Vandring over til den anden Side, virkelig sund Fornuft, og saa kunde jeg godt tiltræde det ærede Medlems Udtalelse.

Valdemar Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt havde den Opfattelse, at det bedste for Gartnerfaget vilde være, at der ikke blev lovgivet paa dette Omraade. Men saa er han i Uoverensstemmelse med en Vedtagelse, der fandt Sted i Gartnerforeningen i 1921 og i Uoverensstemmelse med Flertallet i den Forening, han selv er Formand for. Men det bliver naturligvis det ærede Medlems egen Sag at klare det Forhold. Som jeg gjorde opmærksom paa, var det store Flertal indenfor Gartnerforeningen i 1921 af den Opfattelse, at der intet vilde være at indvende imod, det vilde være næsten gavnligt, at der kom en Lov om dette Forhold, og saa vidt mig bekendt har der ikke foreligget nogen anden Udtalelse fra denne Forening siden da.

Til Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, skal jeg endnu kun gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem præciserede i sin Tale nu nærmere, hvorfor han og Partiet Venstre i Betænkningen har udtrykt sig saa skarpt, som de har gjort. De udtaler i Betænkningen, at man ikke vil have Medansvaret for en Lovgivning, som i sine Virkninger vil være til stor

Skade for hele vor Læringsuddannelse. Det ærede Medlem pegede særlig paa Bestemmelsen om Uddannelsestiden. Men Flertallet foreslaar nu en Bestemmelse, hvorefter Læretiden eventuelt skal kunne forlænges med et Aar, naar der gives Tilslutning dertil fra Arbejdsgivere og Arbejdere indenfor Faget, saa den kan blive paa 5 Aar i Stedet for 4 Aar, altsaa det samme, som Venstre fordrer. Endvidere sagde det ærede Medlem, at han ikke vilde være med til, at Ministeren skal have Ret til at bestemme noget om Antallet af Læringer. Men det ærede Medlem kæmper mod Vejrmøller. Det er naturligvis en Kamp, som kan være meget interessant, men jeg tror ikke, den har megen Værdi. Denne Bestemmelse vil nemlig, naar Afstemning om Ændringsforslagene har fundet Sted, udgaa af Lovforslaget, og derfor synes jeg ikke, at den kan være bestemmende for det ærede Medlems Beslutning om at stemme imod Lovforslaget. Til sidst anførte det ærede Medlem som Grund til, at han ikke kunde gaa med til Lovforslaget, Bestemmelsen om Læringsnævnerne. Min Partifælle det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har gjort opmærksom paa, at Læringsnævnerne er udsprunget af det ærede Medlems eget Hoved, det er ham, der har lavet dem fra Begyndelsen, og det var jo ogsaa kun med stor Overvindelse, han kunde stemme imod Bestemmelsen.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og udtale Haabet om, at det ærede Medlem til næste Aar vil være mere forhandlingsvenlig og i stærkere Grad end i Aar vil være med til, at vi kan faa et Resultat.

Carlsen-Skiødt: Den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen kom med, forbavtede mig i høj Grad, idet jeg netop i mit forrige Indlæg udtalte, at der indenfor „Almindelig dansk Gartnerforening“ i sin Tid var afstemt om Læringsuddannelsen indenfor Gartnerfaget, og da udtalte man, at man kunde tænke sig en Lovgivning for Gartnere alene, og — føjede jeg til, hvad det ærede Medlem maaske ikke har hørt — hvis Faget var for lille til en Lovgivning om det alene, kunde man tænke sig det slaaet sammen med Landbrugsfaget, for at man derved kunde faa det til at glide — altsaa lige det modsatte.

J. C. A. Larsen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen hævdede nu saa